

prima instanță: V. Chisilița
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

nr. 2ra-2206/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Eugeniei Colisnicenco
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termen
rezonabil

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și
menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 16 octombrie 2015, Eugeniei Colisnicenco a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la
repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei în
termen rezonabil.

În motivarea acțiunii a invocat că la 20 februarie 2013, locotenentul major
Ion Danu a întocmit în privința sa un proces-verbal cu privire la contravenție în
conformitate cu art. 69 Cod contravențional, dat fiind că la 07 februarie 2013 în
incinta anticamerei judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău 1-a calomniat
cu cuvinte înjositoare pe avocatul Serghei Mocanu, fiindu-i aplicată sancțiunea sub
formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale.

Afirmă că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
16 octombrie 2013 a fost respinsă contestația sa asupra procesului-verbal din
20 februarie 2013 prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției
prevăzute de art. 69 alin. (1) Cod contravențional.

Susține că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 a fost
admis recursul declarat, casată hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 16 octombrie
2013 și remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din
09 iunie 2014 a fost admisă contestația, fiind anulat procesul-verbal cu privire la

contravenție din 20 februarie 2013 și decizia de sancționare a Inspectoratului de Poliție sector Centru, cu încetarea procesului contravențional.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 august 2014 au fost admise recursurile declarate de agentul constatator și partea vătămată, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, cauza fiind remisă pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Subliniază că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 octombrie 2014 a fost admisă contestația și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și decizia agentului constatator din 20 februarie 2013, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2015 a fost admis recursul declarat de Serghei Mocanu și casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 octombrie 2014 și trimisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Mai invocă că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 aprilie 2015 a fost admisă contestația și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 20 februarie 2013 și încetat procesul contravențional.

Remarcă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2015 a fost respins recursul declarat de Serghei Mocanu ca nefondat și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 aprilie 2015.

Menționează că dosarul contravențional a fost examinat de instanțele de fond și recurs din luna martie 2013 și până la 22 mai 2015, adică mai mult de 2 ani și 2 luni, fiind încălcat termenul rezonabil pentru soluționarea cauzelor contravenționale care este de un an.

La fel, susține că fiind pensionar suferind infarct miocardic și aflându-se la evidența medicului de familie, începând cu 27 iunie 2012 s-a adresat de mai multe ori la medicul cardiolog, fapt ce se confirmă prin înscrisurile din cartelele medicale, ce denotă sănătatea șubredă ce se agrava sistematic din cauza participărilor sale la multe ședințe de judecată ce au avut loc pe cauza dată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 6, 90, 94, 96 CPC, art.11, 14, 1398 Cod civil, art. 6 pct. (1) CEDO și Lega nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a dosarului intentat la cererea sa împotriva agentului constatator Comisariatul de Poliție Centru mun. Chișinău și de a constata violarea dreptului la examinarea cazului în termen rezonabil cu încasarea prejudiciului moral cauzat prin suferințe psihice și fizice în mărime de 25000 lei

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 ianuarie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind constatată încălcarea dreptului lui Eugeniu Colisnicenco la judecarea cauzei în termen rezonabil, a fost încasat din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Eugeniu Colisnicenco despăgubirea pentru prejudiciul moral în suma de 10 000 lei. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 iulie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că potrivit art. 373 alin. (1) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță”.

Consideră că concluzia admiterii unei interpretări eronate de instanța de apel rezidă în faptul, că perioada de examinare din speța principală pentru care se pretinde constatarea încălcării art. 6 din Convenția CEDO și art. 2 din Lega nr. 87, nu poate fi imputată exclusiv instanței de judecată.

Menționează că potrivit raportului nr. 25419 din 18 noiembrie 2015 prezentat de Judecătoria Centru, se constată că pricina în care se invocă că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil s-a examinat respectându-se drepturile tuturor participanților la proces, or, instanța de judecată nu poate îngrădi alte drepturi procesuale ale participanților la proces pe motiv că ulterior se va tergiversa examinarea unei cauze.

Consideră că omisiunea intimatului de a obiecta împotriva amânărilor ședințelor de judecată nu îi permite să pretindă violarea art. 6 al Convenției.

Indică că este inexplicabilă încasarea prejudiciului moral, iar pretențiile intimatului urmează a fi calificate ca fiind abuzive având un interes vădit pecuniar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 23 mai 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 157).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari

